



Arrest

nr. 153 848 van 2 oktober 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 1 april 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 17 maart 2015 houdende een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13), aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 17 maart 2015.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 2 juli 2015 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op de vraag tot horen van 10 juli 2015.

Gelet op de beschikking van 18 augustus 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 september 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat T. VAN GESTEL en van advocaat I. FLORIO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden bestuurshandeling betreft de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 17 maart 2015 houdende een bevel om het grondgebied te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 17 maart 2015.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet aan de partijen bij beschikking de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* werd het volgende gesteld:

“Overeenkomstig artikel 39/81, zevende en vijfde lid van de vreemdelingenwet, “doet de Raad uitspraak op basis van de syntheseseminarie”, waarin “alle aangevoerde middelen worden samengevat”.

In casu bevat de syntheseseminarie enkel een letterlijke weergave van de middelen zoals opgenomen in het verzoekschrift.

Bij gebrek aan enige samenvatting van de middelen in de syntheseseminarie, dient het huidig beroep verworpen te worden.”

2.2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog haar visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224 092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

2.3. Op 10 juli 2015 dient de verzoekende partij een vraag tot horen in. Ter terechtzitting 15 september 2015, alwaar de verzoekende partij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de in de beschikking van 2 juli 2015 opgenomen grond, wordt het volgende gesteld:

“VzP stelt dat de uiteenzetting in de syntheseseminarie wel degelijk een afdoende repliek inhoudt op de nota van VwP, zij heeft als hogere rechtsnormen de artikelen 2 en 8 van het EVRM aangehaald gezien het privéleven dient gerespecteerd te worden. Deze verdragsbepalingen staan boven het juridisch-technische aspect van de syntheseseminarie. VzP stelt verder dat zij terecht in beroep is gegaan gezien haar partner over voldoende middelen beschikt. In haar 1^{ste} relatie werd zij mishandeld, de vorige partner werd hiervoor correctioneel veroordeeld. Zij vraagt de bestreden beslissing te vernietigen.”

2.4. De Raad merkt op dat voormelde beschouwingen ter terechtzitting niet ter zake dienend zijn. Het betoog van de verzoekende partij – dat overigens neerkomt op een loutere herhaling van het verzoekschrift - heeft immers betrekking op de gegrondheid van de vordering, terwijl *in casu* de ontvankelijkheid van het beroep ter discussie staat en geen afbreuk doen aan de in de beschikking van 2 juli 2015 opgenomen grond. Specifiek voor wat het argument betreft dat de artikelen 2 en 8 van het EVRM boven het juridisch-technisch aspect van de syntheseseminarie gaan, dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij hiermee kritiek op de vreemdelingenwet lijkt te uiten. De Raad is echter niet bevoegd om de kwaliteit van de wetgeving te beoordelen bij de uitoefening van de wettigheidstoets als annulatierechter.

Het beroep tot nietigverklaring dient, gelet op het feit dat de door de verzoekende partij ingediende syntheseseminarie niet voldoet aan de in artikel 39/81, vijfde en zevende lid van de vreemdelingenwet gegeven definitie van een syntheseseminarie, te worden verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee oktober tweeduizend vijftien door:

mevr. A. DE SMET,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET